

hed for aflytning i de sager, der har med menneskehandel at gøre, men ikke med rufferi.

I Det Radikale Venstre er vi selvfølgelig meget opmærksomme på, at der skal være en grænse for, hvornår politiet kan iværksætte aflytning, og vi mener også, at den grænse, der er nu, er rimelig. Men vi mener også, at man nøje skal overveje, i hvilke sager man skal slække på den generelle restriktion af politiets muligheder for telefonaflytning.

Rufferi har ofte en meget tæt tilknytning til menneskehandel, og derfor kan der være gode grunde til positivt at overveje tankerne i forslaget. Det Radikale Venstre er villig til at se åbent på dette forslag, og vi er også villige til at kigge på § 229, der handler om mellemændene. Vi er enige med de ordførere, der siger, at mellemmandshvervet ofte kan føre til optrevling af sager og derfor kan give politiet nogle muligheder for at optrevle nogle af de meget store bander, der står bag disse gerninger. Vi er derfor villige til positivt at overveje de muligheder, der er i forslaget.

Jeg vil gerne i forbindelse med ministerens afvisning af forslaget sige, at det lovudkast, som ministeren har sendt i høring, jo omfatter alt mellem himmel og jord, inklusive civile agenter og andre ubehagelige ting, som er totalt fremmede for dansk retstradition. Her mener vi, at dette forslag fra Kristeligt Folkepartis side helt rent går på rufferi- og prostitutionsmiljøet og derfor er meget mere målrettet, og jeg synes, det er mere fornuftigt at sige, at så tager vi det rene snit og går efter de bander, der ligger bagved dette.

Jeg synes også, at det ville være en god idé, hvis vi fik en samlet redegørelse i Retsudvalget og en analyse af, hvad det egentlig er, der gør, at disse sager ikke bliver opklaret. Jeg bliver nødt til at sige, at jeg tror, at politiet har taget for let på mange af disse sager, fordi de har en fornemmelse af, at der er en stor accept i befolkningen, især måske i den mandlige del af befolkningen, af prostitution. Det er nu engang noget, vi har, og det er fuldstændig rimeligt, og der er også nogle, der tjener penge på det, også mellemmand og bagmand.

Vi får mange henvendelser i Folketingets Retsudvalg fra beboere i ejendomme, som siger: Vi har denne bande, vi har dette bordel liggende i vores kælderlokale eller i en af lejlighederne. Vi kan overhovedet ikke få politiet til at tage det alvorligt. Vi ved, at der er bagmænd, vi ved, at der er personer, der tjener styrtende med penge på

det; vi ved, at der også er udlejere, der tjener penge på det. Men politiet siger, at det har de ikke ressourcer til, det har de ikke energi til. De trækker på skulderen og gør ikke noget ved det.

Jeg tror også, at der er en vis overbærenhed, som måske oven i købet kan være ganske stor, fra politiets side, som gør, at de måske ikke finder disse sager alvorlige nok til, at de vil gøre noget ved dem.

Så jeg synes, at der er al mulig grund til, at vi fra Folketingets side kigger alvorligt på de sager her og også gennemgår grundigt i Retsudvalget, hvad vi kan gøre ved det.

Men som udgangspunkt er Det Radikale Venstre som sagt åben over for forslaget, som det fremligger her.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, og så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Det er et godt forslag fra Kristeligt Folkeparti, i hvert fald den ene halvdel, så den kan vi helt støtte. Den anden halvdel kan vi ikke støtte. Men jeg har selvfølgelig stor forståelse for selve tankegangen bag forslaget om at give politiet nogle ekstra muligheder for efter domstolskendelse at gå ind og opklare sager i forbindelse med bagmandsvirksomhed, i forbindelse med prostitution osv.

Så ingen problemer med at give mulighed for, at man kan få en dommerkendelse i forbindelse med § 228 i straffeloven, som jo er den typiske rufferiparagraf. Der kan jeg jo konstatere, regeringen har haft den samme holdning, og der er allerede et forslag ude til høring. Det er jo godt, det skulle så kunne blive vedtaget i hvert fald på det område.

Med hensyn til den anden paragraf, § 229, synes vi, at det er at gå for langt. Det hænger sammen med, at i hovedparagraffen i retsplejeloven vedrørende at kunne bryde meddelelshemmeligheden, er hovedreglen, at det kræver en forbrydelse, der kan give 6 års fængsel eller mere, og så har vi lavet forskellige undtagelser.

Kl. 17.15

Men hvis vi går helt ned og siger, at man kan foretage telefonaflytning af den »tilfældige« hotelpartier eller barmand – hotelpartieren, som udlejer et værelse, eller barmanden, som anviser en kunde – så må vi i hvert fald konstatere, at selve det, der lå bag den oprindelige paragraf om, at det skulle være en meget alvorlig forbry-